

**NOTULEN VAN DE OPENBARE
VERGADERING GEHOUDEN OP
DINSDAG 25 MAART 2014**

Voorzitter: de heer A.P.J. Van Hemmen
Griffier: de heer A. Overbeek
Verslag: mevrouw E. Verveer, bureau Getikt (af audio -/-)

Aanwezig: 17 leden: de heer T.C.C. Den Braanker, mevrouw M.J. Bisschop-Roodbeen, de heren L.H. Huijser, M. Visser, W.J. Dunsbergen, mevrouw H.M. Baars-Mulder, de heren C.N. De Jager, M.C. Quist, V.E. Prins, mevrouw G.J. Visser-Schlieker, de heer W.H. Blanken, mevrouw C.A. de Bruin, de heren A. Van Gameren, J.J. Huisman, L. van Rekom, K. Kuiken, T.W. Pauw
Afwezig: mevrouw C.E. Verschoor-Bijderwieden, de heer M. Sneijder
Namens het college: de wethouders J.P. Tanis, A. de Waard en J.A. Lavooi

1. OPENING

De **voorzitter** Dames en heren, goedenavond bij dit nu al historische moment, waarbij de raad van Sliedrecht om vijf uur 's middags vergadert en dan ziet u gelijk wat de onmiddellijke gevolgen er van zijn: dat mensen ook last van het verkeer hebben om hier te komen. Er zijn nog een aantal mensen iets vertraagd, maar die hebben aangegeven dat ze er zeker zullen zijn. Mevrouw Verschoor en de heer Sneijder zijn helaas verhinderd. De heer Pauw zou sowieso al een halfuurtje later zijn, omdat die met werk zit. En de rest van de mensen hebben zich niet afgemeld, dus die verwacht ik nog zeker.

**2. RAADSBSLUIT RECHTMATIGHEID VERKIEZINGEN 19 MAART 2014
EN**

3. ONDERZOEK GELOOFSBRIEVEN NIEUWE RAADSLEDEN

Instellen van een commissie Onderzoek Geloofsbrieven:
De heren Van Gameren, Dunsbergen, Huijser

De **voorzitter** Dan de agenda. Wij hebben drie wat grotere agendapunten op de agenda staan en ik zou graag voor willen stellen om agendapunt 2 en 3 te combineren.

Gaat u daarmee akkoord? Ja? Dan stellen we het zo vast.

Dan gaan we onmiddellijk naar agendapunt 3. Ik heb het vorige week al gezegd, maar ik ben een hele tevreden burgemeester vandaag en ook een hele blij burgemeester. Ik vind het heel gaaf om als voorzitter van uw raad te kunnen constateren dat de opkomst 4% hoger is. Om en nabij 3,9%, geloof ik, maar goed, 4 praat iets makkelijker. Dat betekent feitelijk dat de lokale democratie in dit dorp nu méér leeft dan dat het in 2010 deed. En zoals ik vorige week alle campaigners feliciteerde, is dat niet alleen de verdienste van alle nieuwe kandidaten en campagnes die u gevoerd heeft, maar juist en misschien wel vooral een verdienste van u als oude raad. Ik denk dat ik me heel voorzichtig uitdruk als we de afgelopen periode kunnen bestempelen als een hele lastige periode. Er is veel gebeurd, maar toch heeft u bereikt dat de burger zich realiseert dat de lokale politiek in Sliedrecht er toe doet en is gaan stemmen. En ja, dat mag echt nog wel wat meer zijn, maar u heeft het toch maar voor elkaar gekregen als oude raad dat er meer mensen zijn gaan stemmen en dat betekent iets. Dat betekent dat er een steviger mandaat ligt voor de nieuwe raad en het betekent ook een veel stevigere verantwoordelijkheid voor hen die straks toegelaten worden.

Wij gaan nu naar het onderzoek van de geloofsbrieven. Het lijkt me goed om daar een commissie geloofsbrieven voor in te stellen. Ik zou voor willen stellen de heer Van Gameren, de heer Dunsbergen en de heer Huijser daarvoor aan te wijzen. Ik schors de vergadering voor 15 minuten. Dank u wel.

SCHORSING

De **voorzitter** Dames en heren, ik heropen de vergadering.

De heer **Van Gameren** De commissie uit de raad van de gemeente Sliedrecht in wier handen werden gesteld de geloofsbrieven en verdere bij de Kieswet gevorderde stukken, ingezonden door de heer Den Braanker, Tanis, De Jager, mevrouw Baars-Mulder, de heer Visser, Paas, Quist, mevrouw Visser, de heer Pauw, de heer De Borst, Penning, Blanken, van Rees-Huijzer, mevrouw Lanser, De Waard, Spek, Den Besten, van Rekom, die op 21 maart 2014 zijn benoemd tot lid van de raad van de gemeente Sliedrecht. De commissie rapporteert de raad van de gemeente Sliedrecht dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde bevonden. Gebleken is dat de genoemden aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen voldoen. De commissie adviseert dan ook alle eerder genoemde personen toe te laten als lid van de raad van de gemeente Sliedrecht.

Bij deze. De commissie. De commissie bestond uit de leden de heer A. Van Gameren, W.J. Dunsbergen en de heer L.A. Huijser. Dank u wel.

De **voorzitter** Dank u wel. Dan wil ik hierbij de commissie Geloofsbrieven decharge verlenen en de twee gevraagde besluiten in stemming brengen. Ik wil graag middels handopsteking vragen of u akkoord gaat met de gevraagde besluiten de genoemde leden toe te laten tot de raad van de gemeente Sliedrecht en met instemming kennis te nemen dat de verkiezingsuitslag van de gemeenteraad rechtmatig is verlopen. Wie is voor deze besluiten? Ik constateer dat het unaniem is. Gefeliciteerd, u heeft een nieuwe raad.

4. AFSCHEID VERTREKKENDE RAADSLEDEN EN BURGERRAADSLEDEN

De **voorzitter** Dan gaan wij naar het volgende agendapunt, het afscheid nemen van de vertrekkende raadsleden en burgerraadsleden. Ik als voorzitter zal als eerste het woord voeren met een vrij uitgebreide speech, waarin ik iedereen die afscheid neemt, voorzichtig op de hak zal nemen. Ik zal me inhouden, dames en heren. Daarnaast zullen nog een aantal andere leden van de oude raad het woord richten tot hun collega's. Ik maak voor het gemak gebruik van het spreekgestoelte.

Zo, dames en heren. De afsluiting van een periode. In het Nederlandse politieke systeem werken we over het algemeen in cycli van vier jaar en wij, of in ieder geval 58% van onze bevolking neemt de moeite om naar de stembus te gaan en maakt daar gebruik van haar democratisch recht. Na de uitkomsten, als ze geteld zijn, komen de poppetjes in beeld. Uiteindelijk wordt er zo een ploeg geformeerd om te gaan besturen – want dat is wat u doet, als algemeen bestuur. Bij dat moment hoort ook het afscheid van de raadsleden die gaan. En ondanks het cynisme hier en daar in de samenleving en vooral in de media over de drijfveren en motivatie van politici, zie ik in Sliedrecht vooral de andere kant van het politieke bedrijf: die van oprechte en hartverwarmende betrokkenheid. Die van loyaliteit en inzet en dat is voor mij in één woord: passie. Passie voor Sliedrecht en daarvoor wil ik u allereerst, ook de mensen die doorgaan, hartelijk danken. Omdat ik slechts een relatief kleine periode meedraaide in uw al wat langer lopende politieke carrières heb ik een kleine rondgang laten maken. Met een beetje van mezelf, een beetje van de griffie en een beetje van uw collega's is het volgende een persoonlijk eerbetoon aan de mensen die afscheid nemen en dat zijn mensen die met een enorme hoeveelheid kennis en ervaring de gemeenteraad vorm gaven. Ik hanteer een volgorde waarbij ik begin met de raadsleden, dan de fractievoorzitters en tot slot de burgerraadsleden. Ik begin met Vincent Prins. Vincent, sinds mei 2010 was jij actief als burgerraadslid en in september 2011 ben jij geïnstalleerd als raadslid. Je bent vaak herkenbaar, zo ook vanavond, aan je voorkeurskleding, de trui. Vincent is iemand die zich vooral verwondert. Met een enigszins verbaasde, geamuseerde blik en met grote ogen bekijk je alles wat er om je heen gebeurt en dat levert hele mooie observaties op. Zoals de foto die ik op je Twitter-account zag van het meisje dat tijdens de verkiezingscampagne op het groene hart van het CDA een briefje plakte - voor de mensen die het niet gezien hebben, daar konden burgers hun wensen voor Sliedrecht aangeven en daar stond de hartstochtelijke oproep van een jong meisje "meer zakgelt". Een paar dagen daarvoor verwees je op Twitter overigens al naar het Convenant Bijvriendelijk Handelen; dat was een van je stokpaardjes geworden. Ook laatst zat je bij de raadsvergadering je eigen Bijvriendelijk Handelen Convenant in beeld te brengen, op Twitter uiteraard. Maar bovenal, Vincent, ben je te typeren als een fractiesecretaris in optima forma. Altijd

rustig in de raad, weloverwogen je oordeel vormend. Vincent, namens de raad, het college en de gemeenschap van Sliedrecht dank ik je voor jouw inzet en ik vermoed dat wij elkaar in de politieke toekomst vast nog wel eens tegen zullen komen.

Dan Klaas Kuiken. Raadslid sinds 6 april 2010. Betrokken, vriendelijk, geïnteresseerd en ondanks tegenwind, tegenslag en fysieke belemmeringen vrijwel altijd present. Deze omschrijving kan maar op één man van toepassing zijn en dat is Klaas Kuiken. En terwijl het onmogelijk was om de 100 procent te scoren, dwong Klaas zijn enorme plichtsbesef hem om alles uit de kast te halen om aanwezig te zijn en uiteraard zijn bijdrage te leveren. Dat je negen van de tien, misschien wel 99 van de 100 vergaderingen aanwezig was is denk ik een prachtige optimale score. Tegenwind bracht jouw humeur in ieder geval niet uit balans, Klaas. Je was altijd vriendelijk, altijd bereid om tijd te maken voor onderwerpen die jouw aandacht vroegen en voor de mensen die de onderwerpen onder jouw aandacht wilden brengen. Ik wil ook hier jouw jarenlange werkzaamheden als consul van de oorlogsgravenstichting niet onbenoemd laten. Daarmee zorgde je voor een onberispelijke staat van de Sliedrechtse oorlogsgraven. Klaas, we hebben enorme bewondering voor jouw doorzettingsvermogen, je betrokkenheid, je sympathie, je plichtsbesef, je niet aflatende inzet voor anderen. Ik, ik kan wellicht beter zeggen: we, danken je daar van harte voor en gunnen je de tijd die er aankomt om je aandacht te richten op andere onderwerpen die jouw interesse hebben. Een oprecht dank je wel.

Dan Marthijn Sneijder. Hij is er niet, maar ik hoop dat, ik verwacht eigenlijk dat hij de band nog wel zal afluisteren. Het is goed om hem toch te benoemen, ondanks dat hij er niet is. Burgerraadslid van 2002 tot 2010 en raadslid sinds 6 april 2010. Marthijn. Bij Marthijn laat ik bij voorkeur subtiel even een kleine stilte vallen. Want daar is Marthijn goed in: als ik niets wezenlijks toe te voegen heb, dan houd ik me op de achtergrond. Dat is Marthijn Sneijder. Maar let op: als het moment daar is en het is zijn terrein, zijn onderwerp en zijn passie die op de agenda staan, dan staat Marthijn pal voor zijn zaak. Nadat je eerder achter de schermen al waardevol was voor je partij, of hij.... - ik zal hij zeggen, het is een beetje raar om hem aan te spreken nu hij hier niet is - kwam hij vanaf maart 2010 in de gemeenteraad en hij was altijd goed voorbereid, bijzonder scherp en goed luisterend. Hij stelde regelmatig eenvoudige, maar zeer doeltreffende vragen waarom iets nodig was. Waarom is dit nodig? Hij beet zich vast als een terriër in onderwerpen. Wars van spelletjes en enigszins kritisch op sommige moderniteiten in de raad, zoals papieren stukken die vervangen worden door elektronische. Of Twitter vogels. In zijn woorden: gevleugelde onliners die uit de lucht mogen worden gevangen, al is het alleen maar om die onsmakelijke uitwerpselen te voorkomen. Marthijn, ik spreek hem toch maar even aan, in de hoop dat hij de band hoort. Marthijn, jouw opvattingen, instelling, integriteit en plichtsbesef maakte jou tot een sieraad van de gemeenteraad. Ik spreek daar graag mijn dank en ook vooral mijn respect voor uit.

Dan Leen Huijser. Raadslid sinds 16 april 2008. Jou, Leen, wil ik vanavond graag aanduinen als vaandeldrager van het dualisme, want dat is zoals ik jou heb leren kennen. Passend bij jouw achtergrond, de politie, was je altijd aanwezig; altijd helder, altijd recht door zee en wist je waar je grenzen lagen en vooral wat je wel en wat je niet wilde. Ik denk wel eens: als de samenleving het heeft over meer blauw op straat, dan bedoelen ze daar vooral dienders van het soort van Leen Huijser mee. Je weet wel, met die hele grote handen, waar je altijd U tegen zegt. De manier waarop jij je standpunten bracht was altijd luid en duidelijk. De tegenstanders werden zeker niet gespaard, maar je bent en je handelt fair. In positieve zin en zonder aanzien des persoons. In jouw eigen woorden is het niet van belang hoe anderen in het leven staan. Daarbij siert het je dat je tegelijkertijd de eerste bent om complimenten uit te delen wanneer er resultaten behaald worden. Ook in jouw eigen woorden is het van het grootste belang om veelvuldig een oor neer te leggen bij hen die deel uitmaken van de Sliedrechtse samenleving. Dat is wat je gedaan hebt om vervolgens als volksvertegenwoordiger in hart en nieren die geluiden uit de samenleving het raadhuis in te brengen en te staan voor die zaak. Leen, hartelijk dank voor je eigen wijze - niet eigenwijze, dames en heren - je eigen manier van optreden in de raad en de bijdrage die je hebt geleverd aan de Sliedrechtse samenleving. Dankjewel.

Marjan Bisschop, raadslid sinds 16 maart 2006. Niet helemaal verrassend voor een sociaal raadvrouw van het bureau Sociaal Raadsliden komen bij de naam Marjan Bisschop gelijk eigenschappen naar boven als betrokken, sociaal en informeel naar boven.

Capabel, sympathiek en innemend zijn wat mij betreft ook termen die op jou van toepassing zijn. Maar met alleen die typering zouden we je tekort doen. Want als eerste vrouw van jouw SGP/ChristenUnie fractie stond je je mannetje. Je was altijd goed voorbereid; je toonde lef, moed en energie. En vooral bij de sociale onderwerpen en de dossiers die je heel nauw aan het hart lagen. En liggen, want ik vermoed zo maar dat jouw vertrek uit de raad niet betekent dat de mensen die jouw steun nodig hebben, tevergeefs een beroep op je zullen doen. Op de website van jouw partij liet je weten het politieke werk te zien als een mooie en bijzondere opdracht en dat je je graag voor de Sliedrechtse bevolking wilde inzetten. En dat heb je gedaan. De manier waarop je dat gedaan hebt, siert je; daar mag je trots op zijn. Ik dank je daarvoor en ik wil je het allerbeste wensen.

Karin Verschoor. Ook niet aanwezig, maar... even kijken of ik het weer in de juiste persoon kan doen. Na acht jaar verlaat Karin Verschoor de gemeenteraad om zich te concentreren op haar werk in het onderwijs. Bij de meeste raadsleden blijft het in een raadsperiode bij het gewone werk van raadslid. Daar heb je volgens mij ook wel je handen vol genoeg aan. Maar voor Karin was dat anders, omdat Karin tot twee keer toe in moest springen voor haar fractievoorzitter. Toen haar partij en Sliedrecht haar nodig had, toen stond ze er. Dan is het natuurlijk altijd even zoeken naar balans, in een andere rol, maar complimenten zijn absoluut op zijn plaats voor de wijze waarop ze dat gedaan heeft en het verantwoordelijkheidsbesef dat ze daarbij getoond heeft. Zeker als we ons, en de insiders weten voldoende als ik dit zeg, beseffen dat de heren in de partij niet de reputatie hebben zich als makke lammetjes te laten vertellen wat ze precies moeten doen. En daarbij prijzen niet alleen de insiders, maar ook de mensen van het politieke bedrijf wat meer op afstand de wijze waarop ze de aandachtspunten aangedragen heeft. Maar ook hoe ze die aandachtspunten onder de aandacht houdt en hoe ze die, in haar ogen goede, kant op leidt. Dat alles en nog veel meer zorgt ervoor dat wat mij betreft een groot chapeau zeker op zijn plaats is.

Dan Johan Huisman. Raadslid sinds 14 maart 2002. Johan is net als Karin Verschoor buiten het politieke bedrijf werkzaam op de Grienden. Eigenschappen die we graag aan het onderwijs linken, zie ik terug in jouw politieke handelen. Rustig beschouwend, vriendelijk, je houdt overzicht en je behandelt iedereen gelijk. Gevoegd bij een portie standvastigheid, het vermogen om goed te luisteren, door te vragen en je niet snel van je stuk laten brengen levert dat de politicus Johan Huisman op. En een sterke voorzitter in de opiniërende vergaderingen. Als voorzitter straalde je altijd verbaal, maar ook non-verbaal neutraliteit uit. Net als enkele andere collega's raadslid sinds maart 2012. Een 12,5 jarig jubileum zit er helaas net niet in, maar desondanks willen we je wel met veel complimenten bedanken voor je inzet en je waardevolle bijdragen in de raad.

Connie de Bruin. Raadslid sinds 25 april 2002. Wie Connie de Bruin zegt, zegt: een heel groot rood sociaal hart. Een hart dat op de goeie plaats zit. Een hart dat ook enigszins groen kleurt; ik denk dan vooral aan de komst van de zonnepanelen op het gemeentekantoor, waar jij je hard voor hebt gemaakt. We staan een kleine 12 jaar later stil bij jouw prestaties en we spreken daarvoor onze dank uit en waardering; van harte. In jouw rood-groene hart nemen ondermeer jouw kleinkind, je dochter, je schoonzoon en kleinkind in Engeland en vrienden op Kreta een belangrijke plaats in. Ik hoop en wens dat jouw liefde voor de lokale politiek langzaam maar zeker plaats kan maken voor andere grote liefdes. Dankjewel.

Dan de fractievoorzitters. Ik begin met onze schoolmeester, Wim Dunsbergen. Raadslid sinds 11 maart 2010. Wim. Of voor intimi: Duns. Voor minder goed ingewijden, waar ik mezelf toe moet rekenen, wordt hij ook wel eens Van Dunsbergen genoemd. Nogmaals mijn excuses, ik zal het niet meer zo vaak doen, maar het moet nu toch even. Maar zonder gekheid: ik denk bij Wim Dunsbergen aan de fractievoorzitter van de mooie samenvattingen. Aan het smart maken van actiepunten en het altijd, echt altijd aanspreken van de voorzitter. Een slag op de tafel waarmee je iedereen wakker schudt

en uitroept: wat zijn we nu aan het doen? Dat is bekend, maar ik denk bij Wim vooral aan een kundige man. Een kundige man die naar mijn idee langzaam wat teleurgesteld raakte in de mores van het politieke bedrijf, de tijd en de procedures rond besluitvorming en het hier en daar ondersneeuwen van inhoudelijke argumenten. Maar we weten, elk nadeel heb zijn voordeel en in het geval van Wim kan ik me zo voorstellen dat het christelijk onderwijs in haar handen knijpt en waarschijnlijk ook heel veel maatschappelijke instellingen die op zoek zijn naar een kundig voorzitter, dat zij zich verheugen op de tijd die Wim beschikbaar krijgt voor andere dan politieke zaken.
Wim, het ga je goed.

Jos. Mooie stropdas, Jos. Waarvan akte. Raadslid sinds 16 maart 2006. Jos van Gameren zou soms ietwat gesloten overkomen. Maar vergis je niet. Inderdaad, ik mocht kennismaken met die eigenschappen van Jos, maar al snel was me duidelijk dat jij je tekst tot in de puntjes voorbereidde. En het mooie was: je was daar zo grondig in dat je na een interruptie exact en onverstoort verder ging op het punt waar je gebleven was, om voor de goede zaak jouw punt te maken; daar ging je voor. En niet enkel een figuurlijk punt, maar letterlijk alle punten, komma's en alle nuanceringen die jouw verhaal kracht bij zetten. Daarbij liet je je niet gek maken. Ook al was de hele wereld tegen, of de hele raad - jij wilde en zou je punt maken en je kon dan echt vlammen. Niet ongenoemd mag blijven jouw kwaliteiten als dossiervreter. Je wilde graag complete dossiers zien, ondanks mijn verzet. Je was in staat om deze ook daadwerkelijk grondig door te spitten en kon de neiging dan ook niet onderdrukken om af en toe even fijntjes te wijzen op eventuele foutjes. Maar onlangs was je ook onnavolgbaar toen je politiek Sliedrecht nog even liet ontbranden. Je zegt, het was in campagnetijd, maar je deed het toch maar wel, met de opsomming van wapenfeiten over bestuurders van een andere politieke partij, die overigens niet allemaal werkzaam waren in deze gemeente. Die prikkelende houding is je misschien niet altijd in dank afgenomen, maar ik vind dat verrassende acties ook wel eens verfrissend kunnen werken. Maar tot slot, het meest kenmerkende van de heer Van Gameren en ik weet niet of u hem wel eens heeft zien hardlopen, dames en heren? Jos van Gameren heeft, als hij niet in de raad zit, want dan draagt hij een PvdA stropdas, altijd een zwarte muts op met het gele FNV logo. Volgens mij kan heel Sliedrecht hem zo uittekenen, rennend langs 's lands heren wegen. Jos, dank je voor al je inspanningen, je inspiratie en ik hoop je nog vaak met die bijzondere FNV muts langs te zien rennen.

Dan de burgerraadsleden.

Bram de Winter. Ik heb hem niet gezien; is hij aanwezig? Nee? Bram de Winter. Raadslid van 2002 tot 2006 en burgerraadslid sinds 10 april 2006. Bram is een sociale bezige bij. Altijd oog voor zijn omgeving, maar ook voor gezelligheid. Een combinatie van eigenschappen die Bram de Winter heeft. Die zette hij niet alleen prettig en goed in binnen het politieke bedrijf, waarmee hij zijn omgeving direct aansprak en het bestje graag bij de naam noemde, maar hij deed het ook in de samenleving. Het voorzitterschap van de informatieve en opiniërende bijeenkomsten liet hij lekker los. Zonder strakke regels. "Nee joh, laten we het nou een beetje normaal houden" is een uitspraak die hij deed. Een combinatie van die eigenschappen vertaalde zich ook naar allerlei activiteiten om leven in de brouwerij te brengen in deze gemeente. In het oog springt dan natuurlijk de activiteit Sliedrecht Bruist, waarbij het Sliedrechtse muzikaal talent een podium krijgt en een nog veel grotere groep van Sliedrechters de gelegenheid krijgt om een leuk feestje met elkaar te vieren. Bram, hartelijk dank voor jouw bijdrage aan de lokale politiek en ik hoop dat je in het openbare leven nog lang plezier mag hebben en mag maken in jouw streven naar bruisende actie en gezelligheid.

Ben van der Plas. Raadslid sinds 2006 tot 2010 en burgerraadslid. Je hebt een gevarieerd politiek CV. Lid van de Rekenkamercommissie, voorzitter van de opiniërende en daarna informatieve bijeenkomsten. Lid van de gemeenteraad en tegelijkertijd burgerraadslid. Ben van der Plas heeft een mening en komt daar ook voor uit. Hij zegt oprecht en eerlijk waar het op staat. Je wordt getypeerd als bedachtzaam, rustig en vooral ook komisch.

Ik zou je het best kunnen vergelijken met een conferencier of een cabaretier die zich voorbereidt op zijn jaarlijkse conference en zijn beschouwingen veel doorspekt met humor. Ook bij de gemeentelijke organisatie worden deze kwaliteiten herkend en gewaardeerd. Letterlijk wordt gezegd dat het een feest

is om met jou te corresponderen. Over je toekomst hoeven we ons niet zo druk te maken, Ben, want met jouw hobby's heb jij voldoende tijd nodig die nu vrij zal vallen en je zult je waarschijnlijk inzetten voor het sleutelen aan auto's. Dankjewel voor je bijdrage aan de Sliedrechtse gemeenschap.

Joop de Vries. Ook bij Joop de Vries verloochent zich de achtergrond bij de politie bepaald niet. In zijn geval uit zich dat in onuitputtelijke, oprechte aandacht voor waarden en normen, voor openbare orde en veiligheid in het algemeen en het welzijn van jeugd en jongeren van Sliedrecht in het bijzonder. Ten koste van veel, zo niet alles, spant Joop zich in om te voorkomen dat jonge plaatsgenoten in een negatieve spiraal belanden en verder afglijden. Daar hebben zij niks aan, daar heeft de familie niets aan, maar daar heeft Sliedrecht ook niets aan. Deze duidelijke en terechte boodschap heb je altijd met overtuiging voor het voetlicht gebracht. Joop, je deed dat met zoveel inzet en zoveel vurige betogen dat jouw bijdragen nog lang zullen blijven hangen. Voor die inzet, daadkracht, oprechte bezorgdheid en bescherming danken wij jou oprecht.

Matty Danser. Matty. Burgerraadslid sinds 22 april 2007. 'Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg'. Dit motto lijkt uitgevonden te zijn voor Matty. Want jij treedt niet graag op de voorgrond. Toen de griffie bijvoorbeeld aandacht besteedde aan je 65e verjaardag, was je daar op zijn zachtst gezegd niet al te blij mee. Later kwam het toch weer goed, heb ik begrepen. Maar de partij doet nooit tevergeefs een beroep op je. Of het nou is om bij de verkiezingskraam op de Kerkbuurt de inwendige mens te versterken met een lekker kopje soep of andere zaken: Matty is er. Nog meer Matty: eerlijk, zegt waarop het staat, oprecht, strak maar deskundig, een hele eigen rol in de agendacommissie met bijbehorende stokpaardjes. Zoals: houdt elkaar bij de les, afspraak is afspraak en als je er over gaat, dan moet je er voor gaan. Matty, hartelijk dank.

Tot slot: het langst zittende en het langste burgerraadslid. Even kijken, waar is Flip? Flip Mak is burgerraadslid sinds 22 april 2002. Flip houdt de boel scherp. Je staat bekend als een levensgenieter en doet dat ondermeer door tijd door te brengen in Normandië en met je kleinkinderen. Je wordt regelmatig gesignaleerd met een camera in je hand. Bijvoorbeeld tijdens de politiek beladen tijden met campagne voeren om hesjes te fotograferen, liefst in de meest onmogelijke combinaties. Maar in die werkzaamheden laat je zien dat je met hart en ziel je werkzaamheden uitvoerde, maar ook met een knipoog die werkzaamheden te kunnen beschouwen, en te relativieren. Flip, voor mij ben jij één van de meest onderschatte lokale politici. Aanvankelijk lijk je eerst en vooral aandacht te besteden aan de details, maar gaandeweg komt de aap uit de mouw en dan blijken die details een opmaat te zijn voor een zeer relevant functioneel aandachtspunt of onderwerp. Tot slot wil ik u een persoonlijk voorval niet onthouden. Flip en ik kenden elkaar al toen de Commissaris van de Koning naar Sliedrecht kwam en ik daar ergens op de publieke tribune probeerde anoniem te zijn. Flip was namelijk assistent-griffier geweest in de deelgemeente waar ik een aantal jaren wethouder geweest ben en de Commissaris van de Koningin kwam om de profielschets van de nieuwe burgemeester van Sliedrecht, waar hij toentertijd op zoek naar was, bekend te maken. En Flip, ik heb je er nooit naar durven vragen, maar ongetwijfeld had jij zo je gedachten over mijn ware motieven om hier aanwezig te zijn. Ik had namelijk heel flauw gezegd dat ik hier was om de sfeer te proeven in een andere gemeente, omdat ik dat wel vaker deed. Nou klopte dat ook wel, maar de motieven waren onvergelijkbaar. Maar wat deed Flip? Die was zo fair om zijn vermoedens niet te gebruiken door te vragen wat ik eigenlijk kwam doen. Maar wat hij deed: hij ging mij uitgebreid zitten uitleggen hoe de politieke mores in Sliedrecht werkte, op een manier zoals alleen Flip dat kan. Ik had wel een redelijk ongemakkelijke avond, want ik was bang: die vraag, die gaat nog een keer komen. Gelukkig. Je hebt het niet gedaan en met terugwerkende kracht mijn dank daarvoor. Flip, ik wens jou alle goeds.

Dames en heren, dit is het officiële moment voor het afscheid nemen van de mensen die zich jarenlang uit de naad gewerkt hebben voor dit mooie dorp. We hebben voor die mensen, na alle speeches, uiteraard een bloemetje en een presentje. Ik ga weer even plaatsnemen en dan komt de volgende spreker.

De heer **Den Braanker** Voorzitter, wat ik nu ga zeggen mag best wel een beetje met een korreltje zout worden genomen, door die en gene. Het is moeilijk om afscheid te nemen van onze scheidende raadsleden en burgerraadsleden, maar toch ga ik een poging wagen om afscheid te nemen. Met name van ons drietal Flip, Marjan en Leen. Er zijn ook drie dingen die ik altijd vergeet: namen, gezichten en iets wat ik niet meer weet. Of er nog iets gedaan moest worden aan het afscheid van raadsleden en burgerraadsleden. Ik zei: je kan het wel vergeten. Ik zou ook het liefst een heleboel dingen van Flip, Marjan en Leen willen vergeten, maar dan pieker ik keer op keer: wat was dat ook alweer? O ja, nu het mij te binnen schiet: Flip schiet foto's. Hij heeft ze op voorraad en zit ook in de voor-raad. Al vanaf de vorige eeuw of net na de nieuwe eeuw en dat is toch wel buitengewoon bijzonder. Die foto's zitten ook in zijn hoofd. Zijn kenniscentrum, zoals Rien dat noemt, bevat een fotografisch geheugen van enkele gigabyte. Echt waar, hij heeft een geheugen als een... als een... je weet wel, zo'n ding met gaatjes. Ja, bij Flip heb je wel eens iets van: op schieten. Wij zullen je missen. Weet je, als Flip het ergens op gemunt heeft, laat hij alles schieten. Als hij begint, echt, je schiet er niet altijd wat mee op, schiet er ook niets meer van je over. Hij is ook meer van de schietpartij en minder van de scheldpartij, want daar kan hij absoluut niet tegen. Hij houdt ook wel van losse flodders. Een Twitterberichtje hier, een mailtje daar, de website bijhouden. Hij is er zelfs winnaar mee geworden in de regio. En berg je maar als meneer Mak geprikkeld raakt. Wie herinnert zich niet de talrijke speldenprikken in het geheugen van de fractie? Alleen al als datumprikker slaat Flip met recht een goed figuur, ook al slaat die wel eens terug. Ja, zo is Flip van onschatbare waarde. Al decennia lang vaste prik.

Marjan. Met lede oren moesten we aanhoren dat ze er mee ging stoppen. Dat is zó jammer. Want zij brengt altijd de lente in de fractie. Alles gaat er naar de knoppen.

Is als eerste vrouw op de lijst met helemaal niets begonnen. Knap hoor, en het meeste hiervan heeft ze nog. Marjan is ook iemand met een hele sterke eigen wil. Ja, waar een wil is, ben ik weg, heeft ze vast gedacht. En ik durf haar ook nooit snel gelijk te geven, bang dat ze intussen van mening is veranderd. Het is zo jammer dat ze weggaat. Natuurlijk, het is haar goed recht: het recht om ongelijk te hebben. Maar wat een verlies van een organisatietalent. Als ik zie hoeveel uitstapjes en excursies ze heeft geregeld voor de fractie: Marjan, als je nog eens een reisbureau begint, dan weet ik een goede naam: Ga toch weg. Effe Weg kan natuurlijk ook, maar dan zie ik je graag over vier jaar weer terug. Weet je wat ook zo in het oog springt? Dat ze oog heeft voor kwetsbare en vergeten mensen. Dus beste scheidende raadsleden, burgerraadsleden: Martijn, Bram, Wim, Wim, Klaas, Vincent, Joop, Karin, Matty, Jos, Conny, Johan en Ben: mochten jullie straks in de vergetelheid raken, schakel Marjan dan in. Ben je het overzicht kwijt, bel dan Marjan van de hulp bij de thuisadministratie. Voor mensen met bijvoorbeeld geheugenverlies: toets een 1, 2 of 3, gevolgd door je toegangscode en Burgerservicenummer en hou je gebruikersnaam en wachtwoord en adresgegevens bij de hand. Zeker weten dat Marjan opneemt. Ze neemt het ook voor je op. Ze staat ook aan de Reling voor raadslieden en lieden die de hoogste top van de ladder zo graag wilden bereiken – zelf gaat ze niet verder dan de hoogste trede van het huishoudtrapje - maar tot de ontdekking zijn gekomen dat de ladder tegen het verkeerde muurtje stond. Jammer van talenten als Duns.

Leen. Weet alles maar eens achteraf... maar lang geleden, toen de misdaad al georganiseerd was en de politie nog niet, kregen we Leen in de fractie en later in de raad. Hij stond als het ware heel lang in de parkeerstand, in de blauwe zone. Maar ja, op enig moment is de tijd gewoon voorbij en is het: wegwezen of een boete riskeren. Leen is direct. Als de rapen gaar zijn, is hij recht voor zijn raap. Iedereen heeft recht op zijn mening. Hij heeft ook niet veel tijd nodig om na te denken. "ik zal er nog eens heel goed over nadenken" past niet bij Leen. Dat verhult alleen maar dat je er geen verstand van hebt. Hij hoort tot die categorie mensen die denken dat ze denken, maar dat denken ze alleen maar. Hij is gewoon overal op tegen tot hij een besluit neemt; dan is hij er voor. Meningsvorming en oordelen vallen gewoon samen. Ik kan mij ook niet voorstellen dat Leen het nieuwe vergadersysteem omarmt. Hij heeft gewoon niets met beeldvorming. Met zijn opvattingen begeeft hij zich natuurlijk wel eens op een hellend vlak. Dat was al zo met de bootjeshelling en creëert hij zulke stevige stellingen; dat moeten soms wel teleurstellingen zijn. Ik denk, Leen, dat het goed is om jou nog eens de vijf fasen

mee te geven van een bouwproject. Neem in gedachten een project waar je zeer op betrokken bent. Bijvoorbeeld de nieuwe sporthal. Fase één. De opwinding, de euforie. Yes, we gaan bouwen! Fase twee, de ontgoocheling. Fase drie, het zoeken naar de schuldigen. Fase vier, het straffen van de onschuldigen. Fase vijf, het onderscheiden van hen die er niet betrokken zijn geweest. Leen, ik schat in dat we elkaar weer aantreffen bij fase vijf. Ja. Want wie het laatst lacht, denkt het traagst. We zullen je lach, het zonnetje van de fractie, zonnepaneel mag je ook rustig zeggen, bijzonder missen. Tot slot, voorzitter; ik ga afronden. Ik had ook graag de andere scheidende raadsleden en burgerraadsleden willen toespreken. Want ja, met hen mis je meer dan je meemaakt. En het zijn ook stuk voor stuk boeiende mensen, die een herinnering waard zijn. Er zijn mensen die je nooit en nooit zult vergeten. Ik heb alleen voor Flip, Marjan en Leen graag een uitzondering willen maken. Ach, wat klinkt dat laatste toch weer krom. Afscheid nemen, dan kijk je achterom. Met weemoed en de vraag naar het waarom: ze stonden op een lijst in een kolom. Stemmen tellen, het is een optelsom. Nu gaan ze: rechtsaf of linksom. Ik hoop dat ik ze nog eens tegenkom. Dank u wel.

De **voorzitter** Dank u wel, meneer Den Braanker. De heer Van Gameren had zich ook aangemeld.

De heer **Van Gameren** Dank u wel. Geachte raadsleden, dames en heren, het is gebruikelijk bij een afscheid als raadslid, ik treed terug uit deze raad, dat je dan een paar woorden spreekt. Nou is dat voor mij ook bijzonder, omdat ik daarmee ook een punt zet achter mijn vrij lange bestuurlijke carrière als raadslid. Ooit, in 1978, was ik twee keer een periode raadslid voor de PvdA in Ridderkerk en toen ik in 2005 vervroegd kon uittreden, kon ik niet vermoeden dat ik het weer zo druk zou krijgen en weer acht jaar raadslid zou zijn. Dus bij elkaar ben ik 16 jaar raadslid geweest en nu zet ik er ook een punt achter. Want als je 66 jaar bent, zie je het toch niet meer zitten om dat nog een keer te presteren. Maar, Klaas: respect. Dat ik weer toegetreden ben in 2006 tot deze raad, dat was toch wat bijzonder. Vooral omdat ik geen politicus ben en zeker niet de grote leider die de Sliedrechtse burger zal voorgaan naar het socialistisch paradijs. Toen en nu was en ben ik een gewone en inmiddels ook al wat oudere socialist die het vertikt om zijn ideologische ideeën af te schudden. Daarom van mij geen terugblik of enigszins weemoedig verhaal van al die leuke en minder leuke dingen die we samen gedaan hebben of een opsomming van alle dingen die we hier gepresteerd hebben. En nogmaals, dat zijn er veel en ik zeg wel eens te vaak, denk ik: je moet ook je zegeningen eens af en toe goed tellen.

Ik neem u terug. Terug in de tijd naar mijn drijfveer. Ik draag zelden een stropdas; dit is een stropdas van mijn partij, die ik heb gekregen van mijn partijgenoten in een heel ver verleden. In de jaren '50 en '60 van de vorige eeuw groeide ik op in de arbeidersportieken waar al die mensen woonden die werkten op de vele scheepswerven in mijn geboorteplaats. Daar was iedereen lid van de vakbond. De bond maakt dan ook de dienst uit en was voor de mensen eigenlijk hetzelfde als de PvdA. Men stemde Cor, die was bankwerker en die was lid van de bond en dat hij ook lid was van de PvdA, dat wist niemand. Maar je stemde. Jong als je was, je verrichtte allerlei hand- en spandiensten. En later uiteraard ook voor de partij. En hoe jong je was: je zag en voelde het dedain, de armoede, de soberheid en de arrogantie van baggers. En al kende je het woord socialist nog niet, dat liet diepe groeven na. Ik denk niet dat ik er een trauma aan overgehouden heb, maar toch. Maar hoe jong je ook was, je wist dat er iets beters moest komen. Dan word je geen socialist, dan ben je een socialist. Zo werkt het. Ook een na slechte verkiezingsuitslag. Mensen hebben zorgen om hun baan, voor ouderen is straks misschien geen plek in een verzorgingstehuis en kinderen hebben het niet langer per definitie beter dan jijzelf. De PvdA kon gedurende de laatste twee decennia niet altijd de goede antwoorden vinden, of geven. Dat ik, toen ik klaar was met mijn studies, min of meer gerekruteerd werd voor de lokale PvdA was logisch. Als kind van de jaren '60 wilde ik ook sleutelen aan de samenhang. ***??? en iemand met een sociaal hart die gekend was op de werf en de weg wist in de gemeentefinanciën was welkom. In mijn schooltijd fietste ik elke dag over de dijk naar Rotterdam en dan passeerde je al die werven. Rijn-Schelde Verolme, Schram, noem ze maar op. En soms, als je 's middags terugfietste, dan zaten de werknemers van die werf al buiten in de zon. Pilsje, pakje sigaretten en een ijsje. Dan was er een schip te water gelaten en kregen ze een vroegertje. Dan fietsten wij ook de werf op, want dan konden wij ook een ijsje krijgen. Maar soms stonden ze ook boos en buiten de poort te posten. Dan werd er weer

gestaakt voor het behoud van de premie, als de baas had gevonden dat voor deze klus geen premies gegeven konden worden. En soms stonden ze buiten de poort – dan was de poort dicht en was er even voor een paar honderd mensen geen werk. Is dit allemaal nostalgie van de categorie Opa Vertelt? Minder dan je denkt. Al die mensen zonder werk, die zijn er nu ook. Nu staan ze als nummer in de kaartenbak van de UWV, maar dat gaat veranderen. Met de nieuwe Participatiewet komen ze terug naar de gemeente en dan zijn we weer terug bij af. Een halve eeuw terug, toen elke gemeente haar eigen dienst Sociale Zaken had en een eigen arbeidsbureau had. En dan word je nu ondergebracht bij de Sociale Dienst Drechtsteden: de raad staat straks opnieuw aan de lat om al die mensen weer aan het werk te helpen. Hetzelfde geldt voor de overdracht van de ABWZ en de Wmo. Straks zal de bekostiging van al die zaken gaan concurreren met het geld voor de plantsoendienst, de lantaarnpalen, wegonderhoud en noem maar op. Het is dus aan de raad om keuzes te maken. Voor de PvdA is het makkelijk: mensen gaan voor beton en gras. Maar nogmaals, ik had graag meegedaan, maar er zijn betere mensen die mijn taken overnemen. Tot slot. De voltallige PvdA in deze raad neemt afscheid. Johan Huisman en Conny de Bruin waren graag gebleven, maar de kiezer besliste anders. Met Johan Lavooi als wethouder en Anton en Ben als burgerraadsleden was het een feest om mee op te trekken. Ook namens de afdeling bedank ik hen voor het vertrouwen dat wij hen mochten vertegenwoordigen en de gemeente en haar burgers. Wij hebben prima opvolgers. Anton Van Rees als fractievoorzitter, Jennifer Lanser als financieel specialist en Ben als beoogd wethouder. Hen wens ik namens de fractie uiteraard veel sterkte en ik zal, in tegenstelling tot wat in de krant geschreven staat, uiteraard betrokken blijven bij de partij en wellicht nog vaak op komen dagen, zei hij dreigend. Rest mij nog een ieder te bedanken waarmee mijn fractie in en rond deze raad samenwerkte en samen met u, het college, de ambtelijke organisatie, problemen aanpakken en Sliedrecht zoveel beter en mooier maken. Want wat ik al zei in mijn algemene beschouwingen: een gemeente mag alleszins trots zijn op die grote groep mensen die in en rond de raad bereid zijn om het beste voor hun gemeente te realiseren.

De **voorzitter** Dank u wel, meneer Van Gameren. En op het moment dat u dreigt over het hier aanwezig zijn, bent u van harte uitgenodigd. Ik wil u er wel op wijzen dat de spreektijd slechts vijf minuten per burger is; dat u daar rekening mee houdt. Dank u wel. Is er verder nog iemand van de fractievoorzitters die het woord wenst? De heer Dunsbergen.

De heer **Dunsbergen** Dames en heren, het waren vier bijzondere jaren die ik heb mogen meemaken in dit huis. Vier bijzondere jaren waar ik heel veel geleerd heb. Ik zal nooit vergeten de eerste vergadering dat ik hier aan tafel zat, dat mevrouw Visser een vraag stelde over WSW of SPW, ik weet het niet en dat de toenmalige voorzitter alle fracties even langsging om de vraag te stellen: wat vindt u er van? Uiteindelijk kwam hij ook bij mij. Meneer Dunsbergen, wat is uw mening op dit punt? En ik zei: voorzitter, ik heb geen idee waar het over gaat, maar ik ben het eens met alle voorgaande sprekers. Dat was mijn start. Nu, vier jaar later blijft dat een centrale vraag. Waar gaat het over? Nou. Ik heb een mooie metafoor. Mensen, het gaat gewoon over onze burgers. En in de verkiezingstijd zit je elkaar strak op de huid, je gaat er voor, voor je eigen partij, je knokt voor de stemmen, je knokt voor de zetels en op een gegeven moment ligt de verkiezingsuitslag op tafel: zo zijn de zetels verdeeld. En wat zou het dan mooi zijn om in de periode 2014-2018 met een raadsprogramma, let wel een raadsprogramma, gezamenlijk op te trekken en er te zijn en te besturen, dingen te regelen voor onze eigen burgers. Nou, op het moment dat we nou met elkaar, en helaas zal ik er niet meer bij zijn, maar dat u dat met elkaar weet te organiseren, dan zou ik zeggen: chapeau. Want dat is feitelijk de opdracht die we hier aan deze tafel met elkaar hebben gehad en hebben in de komende periode. Zoals gezegd, ik zal daar niet meer bij zijn. Ik heb daarin mijn eigen keuze gemaakt. Ik heb gemaaild dat de combinatie van verantwoordelijkheden die ik heb, toch best ingewikkeld is en ik dank mijn gezin en mijn vrouw voor al die tijd dat ze me hebben afgestaan, ook aan dit huis. Ik wens jullie allemaal wijsheid en vanuit mijn traditie ook Gods wijsheid in het werk dat u wacht. Trek gezamenlijk op, neem de goede besluiten voor de mensen van Sliedrecht en ik dank u voor alles wat hier vanavond is gezegd.

De **voorzitter** Dank u wel, burger Dunsbergen. Is er verder nog iemand van de fractievoorzitters die het woord wil voeren? Nee? Dan - is er nog iemand die verder het woord zou willen voeren? Nee? Is er verder nog iemand die persoonlijk afscheid wil nemen van de scheidende raadsleden? Nee? Dan sluit ik deze vergadering. U krijgt nu een afscheidscadeautje met daarbij een bos bloemen voor degenen die afscheid nemen. Dank u wel.

Vastgesteld in de openbare vergadering van de raad der gemeente Sliedrecht op 8 april 2014.

De griffier,

De voorzitter,

A. Overbeek

drs. A.P.J. van Hemmen

CONCEPT